

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Meddig alszunk még?

Pécs, 1896. július hó 1.

Tegnap végkép bezárultak a Sándor-utcai országház kapui, hogy talán többé meg se nyiljanak ez előtt az országgyűlés előtt; a képviselők eloszlottak nyaralni, üdülni; a lelkiismeretesebbek beszámolni választóiknak: mi pedig, függetlenségi, várjuk megint, hogy a sült galamb a szánkba repüljön, ezzel is dokumentálván igaz magyar voltunkat.

Sürögjenek, forogjanak a papok; állítsa csatarendbe a kormány az utolsó diurnistáját is ellenünk s fenje ránk az erőszak és megvesztegetés fegyvereit még soha nem látott ádáz dühvel és agyafurt furfanggal: mit érdekel az bennünket, a mi ügyünk oly igazságos, olyannyira szent, hogy kár lenne drága egészségünket annak védelmében kockára tenni, majd megvédi azt a magyarok Istene s az ölnkbe hullatja majd a diadalt.

Pártunk képviselői is csak a saját kerületükkel törődnek, csak a maguk mandátumának biztosítása lebeg a szemük előtt, a többi nekik Hekuba. A pártnak országos vagy megyénkinti szervezésére, erélyes, általános akcióra, elveszett kerületek visszahódítására, újak elfoglalására senki sem gondol.

Itt van a választói névjegyzékek ellenőrzésének ideje, de nincs senki, a ki az összeállított lajstromokat pártunk érdekében fölülvizsgálná, a kormány komman-

dórára szavazó testületeknek egyszerű főnöki bejelentésre felvett ama tagjait, a kiknek nincs meg a törvényes kvalifikációjuk, a lajstromból kireklamálni; nincs, aki a törvényellenesen kihagyott választópolgárnak kezére járna, hogy legszentebb polgári jogát végkép el ne kobozzák; sőt nincs, aki a mindennapi élet gondjaiba elmerült pártiveket közönyükből csak annyira is felrázná, hogy azok legalább utána nézzenek, vajjon egyáltalán fel vannak-e véve és hogyan a választói névjegyzékbe. Mert a nyitrai és stomfai példák megmutatták, hogy a legközelebbi választásoknál a kormánynak nem a legutolsó fegyvere lesz az ellenzéki választópolgárok visszatartása a névnek, életkornak, foglalkozásnak a lajstromokban való hibás feltüntetése miatt.

A kormány hivatalos apparatussal dolgozik pártja megerősítésén, a főispánok a közigazgatás rendes menetének buzgó ellenőrzése helyett a választási hadjárat mozgósítási tervén dolgoznak; számba veszik a hiveket s azokat, a kik nem hivek ugyan, de a kormánytól függő bármiféle érdekeik révén alkalmas médiumoknak látszanak arra, hogy ígéret vagy fenyegetés, hatalmi erőszak vagy megvesztegetés útján szavazatukat a kormány rendelkezésére bocsássák.

A bécsi zsoldban álló aulikus nagyurak szegre akasztják az aranygyapjas rend drágaköves láncát s korteskulacsot akasztanak a nyakukba, hogy az alsópapságnak

stréber elemeivel karöltve boldogítsák az „imádott népet“, a melynek ajával-bajával eddig soha sem törődtek, de felfogni nem is képesek.

S annál veszedelmesebb ránk nézve ezeknek fanatikus mozgalma, mert ellenzéki jelszavakkal tévesztik meg a népet: szidják a kormányt, felhívják a népet a kormány elleni harcra s ha ez csatlakozott hozzájuk, kiszolgáltatják Bécsnek.

Az a párt pedig, a melyik az ország önállóságáért és függetlenségéért való harcot irta zászlajára, a két ellenség között fatális nyugalommal bizik elvei erejében, s ha néha-néha meg is mozdul, nem sarkalatos nagy elvének ellenségeivel, hanem enfeleivel ütközik meg s vivja az áldatlan homousion-féle harcot.

Pedig a kormánypárt s a néppárt ugyancsak összefognak ám, a mikor a függetlenségi elleni harcról van szó; példára a Kossuth Ferenc választása s legújabbán Pogrányi József beszámolója Gután, a hol a néppárt is azon a napon tartott gyűlést, a mely napon a függetlenségi képviselő beszámoló beszédét mondotta. Itt a kormánypárti jelölt kortesei tele torokkal éljeneztek a néppárti szónokokat, a függetlenségi képviselőt pedig éretlen közbeszólásaikkal iparkodtak savarni.

Nagyon jó lesz ezeket a dolgokat az olyan függetlenségi választóknak az emlékezetébe vésni, a kik a szabadelvűség ürügye alatt hajlandók a függetlenségi

A „Pécsi Figyelő“ lárcája.

Egy csókról.

A legszebb fekete szemei vannak, igen kedves fitos arcocskája, piros, csókra termett ajkai, — 18 éves és egy háziurnak a leánya. Két, szőke barátnéja van, a kikkel naponta együtt jár a zenedébe és a mint az a három édes leány az utcán elhalad, a járókelők akaratlanul is utánuk fordulnak.

E napokban a fekete szemű a sirástól kidagadt arccal, zavartan, reszketve jött haza. A papa előtt, aki a leányát nagyon szerette, feltűnt ez a különös dolog, és okát kutatta. A kis leány azonban megtagadott minden felvilágosítást és csak hosszas rábeszélés után mondta el, hogy ma is, mint rendszeren, két barátnéjével együtt jött haza a zenedéből. Egy cukrászda előtt elhaladva, az egyik barátnéjának nagy étvágya támadt egy kis csokoládés tortára és hosszas gondolkodás után mindhárman betértek a cukrászdába, hogy nyalánkoskodjanak. A cukrászdában csak egy fiatal, elegáns ur volt, aki — lát szölg — épp akkor akart távozni. Cilinderjét kezében tartva, a mint őt meglátta, hirtelen megállt és . . .

— Villámgyorsasággal, papa, felém sietett, kezei közé fogta fejemet és megcsókolt. Én és barátném felkiáltottunk, az egyik cukrászleány leejtett egy tányért, az az elegáns ur pedig, mintha semmimem történt volna, mosolyogva köszönt és elment.

A appa, mialatt a lánya beszélt, összeráncolta homlokát, aztán kalapját, botját fogta és azt kérdezte a leányától, hogy nem sejtje-e, ki volt azon ur. Ezt sem a leány, sem barátnői nem tudták és így csak a cukrászda címét jegyezte fel magának.

— Megcsipem azt az embert, ha mindjárt . . .

Igy kiáltott és elsietett. A cukrászdába érve, szinte udvariatlanul kért közelebbi felvilágosítást az esetről és a sok mentegetésből csak annyit tudott meg, hogy a cukrászleány ismeri az illető fiatal embert, sőt hosszas habozás után azt is elmondta, hogy a fiatal ur igen vagyonos házból származó, előkelő hivatalnok, a kinek azonban néha bolondos kedvteléseai vannak.

— No, hát azokból a kedvtelésekből én majd kigyógyítom! — kiáltott az öreg ur és a csókrablóhoz sietett, hogy őt felelősségre vonja. — A gavallér épp távozni készült hazulról.

— Én X. vagyok.

— Mivel szolgálhatok?

— Ön ez előtt két órával a legszemtelenebb módon megcsókolta a lányomat.

— Ah, vagy úgy? Ön a papája annak a kisasszonynak? Igen örvendek!

És mintha ezzel a dolgot elintézte volna, mosolyogva nyújtotta a kezét az öreg urnak.

— Ugy látszik, hogy ön az egész dolgot tréfának veszi. No, de én majd megtanítom!

— De kedves uram, ön helytelenül fogja fel az esetet! Az ön leánya igazán hódítóan szép és nem tehetek róla . . .

— Itt a közelben lakik ügyvédem és egyenesen hozzá megyek — többet nem mondok, majd megtudja! Ajánlom magamat!

— De kérem, várjon egy pillanatig.

És akár tetszett az öregnek, akár nem, a fiatal ember tovább kísérte, le a lépcsőkhöz, ki az utcára. Izgatottan értek végre a dühös papa háza elé és a fiatal ember ott sem tágitott.

— Ha ő nagysága igazán haragszik, bocsánatot fogok tőle kérni.

As öreg ur határozottan tiltakozott az ellen, hogy a fiatal ember belépjen a házába, de hasztalan ellenkezett. Pár perc alatt felértek a lakásba; midőn a „meglopott“ kisasszony megpillantotta a fiatal embert, a

lobogót cserben hagyni s a kormánypárt szekerét tolni.

Nem függetlenségi ember az, ha ezerszer is bizonyítja esküvel, a ki képes az ország közjogi és közgazdasági függetlenségének elvét bármilyen más elvnek vagy személyes tekintetnek alárendelni s szavazatát az olyan jelöltre adni, a ki a hatvanhetes alap hívének vallja magát.

És ebben a tekintetben nagyon szomorú tapasztalatokat gyűjthettünk a múlt választásoknál Baranyában is, a hol két függetlenségi kerületben, Siklóson és Dárdán, pártunk hívei adtak mandátumot kormánypárti képviselőknek. A függetlenségi lobogóra felírták a kormánypárt jelöltjének nevét, persze azzal a hazug jelzővel, hogy „függetlenségi elveink fentartása mellett.” És akkor sem volt párt-szervezetünk, a mely megmagyarázta volna a tévelygőknek, hogy ezzel a képtelenséggel milyen árulást követnek el fentartotaknak vélt elveik ellen.

Most újra szervezetlenül megyünk bele a választásokba s pártunk hívei körében még nagyobb a fejtelenség s a zavar, a minék könnyen az lehet a következtetés, hogy nemcsak elvesztett kerületeink visszahódítására nem mozdítjuk meg a kisujjunkat sem, hanem még magunk segítjük az ellenség kezére átjátszani még megmaradt kerületeinket is.

Ily fenyegető jelenségeket tapasztalunk a szentlőrinci és a szalántai kerületekben. A szentlőrinci kerületben hódításra készül a néppárt; a kerület képviselője már kilépett a függetlenségi és 48-as pártkörből: mindez arra a végzetes eredményre vezethet, hogy ebben a törzsszűkös függetlenségi kerületben a két küzdő fél között a harmadik, a kormánypárt viszi el a győzelem pálmáját.

A szalántai kerület képviselője tényleg már is a néppárt híve; legalább legutóbbi röpiratában csupa néppárti jelszavakat hangoztat s a függetlenségi elvek számára egy árva szava sincsen. Már a múlt választásnál is csak a magyar váromenyesség szobába akart futni, de a merész tolnakodó utját állta.

— Igazán haragszik? — kérdezte és megragadta kezecskéjét, melyet az elrántott tőle. Igazán nem tehetek róla, nagysád, oly hirtelen támadt bennem a vágy — hiszen ön oly nagyon szép.

Erre heves vita támadt, melynek folyamán az öreg ur játsszotta megbotránkozott fél szerepét, a fiatalok azonban le nem vetették a szemüket egymásról. Belépett a szobalány és jelentette, hogy a barátnői szeretnének a kisasszonyt beszélteni, mire az azt üzentte ki nekik, hogy nem ér rá, pár perc múlva azonban mégis kiment.

A szőke barátnék égtek a kíváncsiságtól.

— Nos, megcsipte már a papád?

— Megtette már a feljelentést a büntető törvényeséknél?

A „meglopott” lányka pedig elpirult, míg barátnői nagyot néstek, a mikor azt jelentette nekik:

— Nem tette meg, mert épp most kérte meg a kezemet.

lasztók hatalmas nyomása alatt vedlett át „katholikus centumpárti” jelöltből függetlenségi jelöltté; a mostani zavaros viszonyok közt könnyen megtörténhetik, hogy most már világosan és félreérthetetlenül ki fogja bontani a néppárt zászlaját, s a függetlenségi párt egy kardcsapás nélkül fogja átengedni ezt a kerületet, a melyben eddig más pártbeli jelölt még annyira sem tudta vinni, hogy csak szavazást is kérjenek rája.

Meddig akarnak hát még aludni függetlenségi nagy jó uraim itt a vármegyében s ott a központban, hogy a függetlenségi elvek ősi fészkeit így hagyják pusztulni egymás után; vagy lemondtak már a küzdelemről?

Akkor álljanak félre az utból s bizak a zászlót erélyesebb kezekre; mert az a zászló nem való takarónak, a mely alatt meghuzza magát az, aki aludni akar.

* **Megyei közgyűlés.** Folyó hó 13-án d. e. 10 órakor tartja Baranyavármegye rendes nyári közgyűlését, melynek tárgysorozata a következő:

1. Alispán évnegyedes jelentése.
2. Kijelölt bizottság megalakítása.
3. Helyettesítés útján betöltött egy árvaszéki ülnöki állásnak választás útján való betöltése.
4. Főispán értesítése a belügyminiszter rendeletéről az Ó Felségéhez intézett hódoló leirat legkegyelmesebb tudomásul vétele tárgyában.
5. Belügyminiszter rendelete a siklósi járás főszolgabírája részére irodahelyiség bérlet címén megállapított általános tárgyában.
6. Belügyminiszter leirata a vagyontalan betegek gyógyköltségeinek fedezése tárgyában.
7. Belügyminiszter rendelete a vármegyei árvaszéki alapszabályok módosításának jóváhagyása tárgyában.
8. Lederer Sándor, mint a pécs d.-miholjáci tervezett h. é. vasut engedélyesének ezen vasut további segélyezése iránti kérvénye tárgyában.
9. A szederkény pécsváradai községi közlekedési közut irányának megállapítása tárgyában.
10. A vármegye székházában teljesített átalakító munkálatokra vonatkozó pótköltségvetés.
11. Földmivelésügyi miniszter leirata a földbirtok határainak jelzéséről alkotott szabályrendeletre vonatkozólag.
12. Belügyminiszter rendelete a kért személyszaporítás tárgyában.
13. Belügyminiszter jóváhagyó leirata a pécsváradai volt lovassági kaszárnya III-ik részletének eladása tárgyában.
14. A mohácsi vármegyei közpórház alapszabályai.
15. A kórházi bizottság előterjesztése a mohácsi közpórháznak tűzkár ellen való biztosítása, a szükséges felszerelések, berendezések és módosítások tárgyában.
16. Szent-Lőrinc község kérelme betegápolási pótadó vissza utalványozásáért.
17. Sellye községnek a nyomósos gázdálkodási legeltetési szabályrendelet tárgyában hozott határozata.
18. A gyámpénztár részére megrendelt 6000 drb. beíró könyvecské vételárának a gyámpénztári tartalékalapból való megtérítése.
19. A korcsmákról, sörházakról és pálinka mérésekről alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában;
20. Gungl Ferenc volt vm. utkaparó kegydíj iránti kérvénye;

21. Szalánta község bírájának választása ellen Ivessits Márton s társai által benyújtott felebeszés;

22. Kárász községnek ingatlanaira nézve szónoktatás céljából létrejött szerződés.

23. Maiss község képviselőtestületének a községi pénztárnoki állást megszüntető megfélebbezett határozata.

24. A beremendi községességi kör orvosa illetményeinek szabályozása s fizetésének fölemelése tárgyában.

25. Rudolf János — ugy

26. Marocsay János örökségének a gyámpénztári tartalékalapból leendő fedezése iránt tett árvaszéki előterjesztések.

27. A mágocai önálló árvtár 1895. évi számadása és mérlege.

28. M. Á. nyugdíjválasztmány előterjesztése Máthé Ödön nyugalmazott ár. ülnöknek nyugdíj pótlék iránti kérvénye tárgyában.

(Folyt. köv.)

H i r e k.

Pécs, 1896. július 1.

Elutazott a feleségem.

Levél a szerkesztőséghez.

Kedves szerkesztő uram!

B. lapja utolsóelötti számának tárcarovatában úgy ír rólunk szalmaösvégyekről, mintha életünk fenéig tejfel lenne. Oly dühös voltam ezt olvasva, hogy ha Ön közelemben lett volna, bizony Isten egy hajszála sem maradt volna meg fején. Ön, a ki — adjon halálát Istennek — nem tudja mi az szalmaösvégynek lenni, Ön hisz azoknak a kuplónak, melyeket éretlen színészek faragnak rólunk, — hisz ama könnyelmű fickóknak, kik dacára annak, hogy maguk is a házasság igája alatt görnyednek, oly veszett rossz hírünket költik, hogy Isten a megmondhatója.

Felvilágosítani akarom erről a mi oly kellemes, örömeinkben, élvezetekben dúlakodó helyzetünkről. Feleségem vagy négy hete már, hogy a stájer fürdőkben barangol, magával vive oda eddig gondosan őrizgetett ropogós szása-aimat, nyugalmamat, boldogságomat, no meg őt magát. Mióta ő nincs itthon, kín az életem! Nappal nem kapok enni, éjjel nem tudok aludni. Pedig azt csak elhiszi Ön nekem, kedves szerkesztő uram! hogy az alvás joga egyike az ember legelegősebb ójogának. Még azt kérdezi Ön, miért nem tudok aludni? megmondom azt is! Feleségem úgy hagyta meg, hogy hasajövetelére a szobákat ki kell festetnem; hogy pedig parancsának biztosan megfeleljek. Budayt is iderendelte, és most 6 órakor már jönnek a piktorok, igaz, hogy én már öt órakor várom őket. Bár csak még később jönnének, mert azt már Ön el sem tudja képzelni, mennyi mérgembe kerül végignézni lassu készülődésüket, a guta kering, mikor látom, hogy egyszer az egyik inast, aztán meg a másikat kergetik hasa, mert otthon felejtették az ecsetet, a festéket és tudja isten még mi mindent. Mikor astán 8 óra felé végre hozzálátnak a munkához és én gyönyörködni akarok művészetükben, hát az első festőkcsepp nem az épp most a tisztítóintézetből hazakerült fehér mellényemre esik?! És mig — nem kis mértékben dühös-ködve a festők ügytelensége miatt, kik a mellényemet nézik plafondnak — kimegyek a szobából, a nagy fölt körül apró pettyek keletkeznek, úgy hogy a művészinas meglátva örömittasan felkiált:

— Majster uram, nézze mily remek egy kép!

— Remek egy kép! és tenyerem viszkotni kezd, — de belátom, hogy igaza van, én is szeretek gyönyörködni ily képben, ha az másnak a mellényére van festve.

Otthagynom most már a festőket és cse-
getek a szobalálynak reggelimért. Cse-
getek újra . . . várok . . . nem jön senki. Kime-
gyek a konyhába, hát uramfia, a konyha
tárva nyitva, az ezüst service az asztalon, a
Julcsa pedig nincs sehol.

Es a nap astán jól kezdődik!

Magamhoz veszem a konyhakulosot, le-
sárom a lakást és kávéházba készülök. Ki-
érek az utcára és kivel találkozom legelőször.
Julcsa, kinek havonta 25 frtot fizetek, hogy
vigyázzon a lakásra, jön karonfogva egy
„ötvenkettőssel“ állítólag a péktől.

Elment étvágyom a reggelitől és siet-
tem irodába. Itt astán dolgoztam délig, mint
egy ló, és mikor délben halálra éhezve jövök
haza, Julcsa átadja a vendéglőből hozott
„spajz-zetli“-t, hogy válasszak. Aláhustam
két ételnevet az általam nem ismert Stefánia,
Wekerle, Esterházy rostélyosok, Zichy beauf-
steakok, serpenyő combok és Vajai frican-
deaisok közül és átadom azzal, hogy siessen.
Álmosan, éhesen várom vagy egy fél óráig,
a mikor is örömmel jelenti, hogy a választott
ételek elfogytak. Akárcsak egy ketrecből
megszabadult oroszán veszem kalapomat és
sietek a vendéglőbe, de már minden étel „ki-
van húzva“, a mi még maradék van, az
hideg, rossz és mérgegrága. Hát az ital, lát
a fekete kávé?! Édes szerkesztő uram! ivott
Ön már mosogató vizet, higgye meg, az jobb
lehetett az elém adott fekete kávéval. Ha
viesszaggondolok azokra a boldog napokra, mi-
kor az én kis feleségecském még itthon volt,
szokogni tudnék.

S mily nagy a különbség ebéd után!
Ha a feleségem itthon van, oda simul mel-
lém és kérdi, jóllaktál fiam? most körüláll
egy egész ezred pincér, száját tátva és
tartják markukat a borraivalórt.

Es az Ön által festett jó élet!?

Haza jövök, le akarok feküdni . . .
nem! előbb elolvasom a feleségem tölérkezett
levelet, mit is ír?

1. Kér pénzt,
2. parancsokat osztogat Julcsa számára,
3. 12 barátnőjének mindegyiknek kü-
lön-külön üzen valamit, a mit még ma meg
kell mondani, mert sürgős (?)
4. kér választanék valami 20 féle sely-
met a kőzi munkájához, de megírja milyen
legyen az utolsó árnyalatig, feledékenységből
még azt is hozzá teszi, hogy multkor ilyen
nem kapott egész Pécsen.
5. a minék legjobban örülök, panasz-
kodik, hogy milyen meleg van és írja, meny-
nyire szeretne itthon lenni. Nézd! még neki
áll feljebb, mintha én küldtem volna el,
mintha én nem szeretném jobban, ha lenne
feleségem, nyugalmam és megmaradna a pén-
zem.

No de erre már alszom egyet — gon-
dolám és lefeleksem. Épp az orromra süt a
nap, — felkelek, le akarom eresztetni a ro-
lettát, hát akkor látom, hogy le vannak
szedve. — Gyors mozdulattal levetem a ka-
bátomat, hogy ezzel takarjam be fejem, le
potyognak mind a gombok!

Jön a gomb felvarrás és vége, vége az
álomnak.

Hát még az esték! Vacsora után csa-
tangolok az utcákon, mert nem akarok még
haza menni azokba a naftalinnal telített le-
vegőjű szobákba. Kávéházba sem mehetek,
mert ha isszom valamit, még kevesebbet tud-
nék aludni. Bolyongok az utcákon, valahány
ismerősömmel találkozom, mind gunyosan mo-
solyog reám, egyik plane oda sug: „Kópé!
kalandok után járunk?“

— Jár az ördög kalandok után! vágom
neki vissza magas e-ben tartott hangon és
megyek haza. Most jön a méltó befejezés:
Julcsa a szoba ablakát nyitva felejtette, me-
lyen szépen beesett az eső, — hálószobám
olyan mint egy modern uszoda, melynek
közepében vigan uszik a drága perzsa tepich.

Le srófolom a villanylámpát, hogy ne
is lássak többet a gutattási rohamok között
Morpheus karjaiba vetem magam.

Ilyen az a mi gyönyörű, irigylésre
méltó állapotunk, melyhez hasonlót Önnek
nem kívánva

maradok őszinte tisztelője

Stella.

Naptrend 1896. július 2-án.

Naptár: csütörtök, jul. 2. — Róm. kath.:
Sarlós B. A. — Prot.: Sarlós B. A. — Görög-kel.:
(Junius 20.) Metód. — Zsidó: Tenzus 21. Nap két
3 óra 52 percek; — nyugszik 7 óra 48 percek.
— Hold két este 10 óra 58 percek; nyugszik 11
óra 30 percek délelőtt.

Éjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg,
légnymás 749. Kilátás a központi meteorologiai
intézet jelzése szerint: boros, hűvös, szeles idő
várható.

Beiratások a pécsi főgimnáziumban
Beiratások a pécsi főreáliskolában.

— (Változás a gimnásziámi ta-
nári testületben.) Barbarits Róbert
a zirci főpát rendelkezése szerint egy évi
pihenőre a jövő tanév tartamára Szent-Gott-
hárdrá megy; helyibe Nagy Benjamin, vég-
zett tanárjelölt jön.

— (Törvényhatósági bizottsági
tag-jelölés.) Blauhorn Antal elhunyt-
ával a III. kerületben megüresedett törvény-
hatósági bizottsági tagsági helyet legkö-
zelebb fogják betölteni. A harmadik ke-
rület választói e helyre Krausze Ig-
nác nagykereskedőt jelölték, ki a mult
választáskor 145 szavazatot nyert. Most
megválasztása — bizonyos — hogy egyhan-
gulag fog megtörténni, a mi kitűnik abból
az általános lelkesedésből is, melylyel a ke-
rület választói állást foglaltak mellette.

— (Hivatalos gyorsaság.) A sik-
lósi járáshoz tartozó Vaiszló község sertés- és
marhaállományában a ragadós száj- és kö-
römfájás járványosan fellépett. Perse a leg-
rosszabb időben, mert junius 30-án, már mint
tegnap, országos vásár volt Vaiszlón, melyre
következőképp a hasított körmű állatok fel-
hajtását be kellett tiltani. Meg is fogalmazták
a betiltásról szóló a Pécs város tanácsához
közöszírítéssel végett átteendő értesítést még
junius 26-án; azonban hogy s hogy nem, a
vaiszlói pósta késett-e, vagy a hivatalos ex-
pedició gyorsasága okozta-e, elég az hozzá,
hogy az értesítés épen tegnap, vagyis a vá-
sár napján érkezett meg a tanácshoz s annak
közöszírre tétele természetesen meg sem történt,
eső után köpönyeg számba menván már ugyis
a benne foglalt tilalom kihirdetése. És ezt a
hivatalos gyorsaság tevé. . .

— (Uj táblai bíró.) Nábrácky
Lajos, a pécsi kir. ítélőtáblához kinevezett
ítélőtábla bíró, a kir. tábla mai teljes ülésé-
ben a hivatali esküt letette.

— (Himen táblájáról.) A pécs-
városi anyakönyvi hivatal házassulandók ki-
hirdetési tábláján e héten a következő uj
jegyespárok nevei olvashatók:

Koncert Antal, róm. kath., Kolluth
(Bács-Bodrogmegye) — Barakovics Karolin
özv. Kovácsics Lajosné, róm. kath., Pécs;
Tóth Ferenc, róm. kath., Szent-Gál
(Somogy megye) — Holmik Mari róm. kath.,
Pécs;

Nagy Alajos, róm. kath., Pécs — Ko-
zics Alexa, görög-kel. Pécs;

Borsák Ferenc Rudolf, róm. kath.,
Szabolcs-Bányatelep — Inhoff Anna, róm.
kath., Pécs.

— (A rendőrség köszönete.) Ma
deputáció járt szerkesztőségünkben és felkér-
tek bennünket, hogy kifejezhessék lapunkban

hálás köszönetüket a millenniumi dupla gé-
zsiért, melyet e hóra folyósítottak nekik a
törvényhatósági közgyűlésnek belügyministe-
rileg jóváhagyott határozata folytán. Mi ter-
mézetesen készséggel helyet adunk derék
rendőreink köszönetének, mely szerint a pécsi
összes rendőrség hálás köszönetét fejezi ki a
törvényhatóságnak és a közgyűlésnek s mind-
azoknak, kik rajta voltak és áldozatkészsé-
gükkel kivitték azt, hogy a millennium al-
kalmából rendőrségünkről sem feledkezték
meg az illetékes körök és dupla fizetés adá-
sával tették rájuk is kedves emlékvé a
magyar nemzet millenniumát. Fogadják érte
a pécsi összes rendőrség hálás köszönetét.

— (A dombovári vásár.) Tegnap
tartották meg Dombováron az országos vá-
sárt, melyre azonban a községben uralkodó
száj és körömfájás miatt hasított körmű álla-
tokat felhajtani nem volt szabad és így bi-
zony a ruhavásár sem ért sokat. Ugy látszik,
az idei vásárokkal kereskedőink szerencsét-
lenek; egyszer az eső mossa el, máskor meg
az állatok betegsége miatt less a megtartott
vásár is eredménytelenné, haszonnélkülivé.
Egyedül a magyar-vargák (bocskorosok) csi-
náltak jó vásárt; ugyanis az aratásra min-
denkinek, még a legkisebb gyermeknek is
vevő a családfő bocskort, mint hogy aratás
alatt csizmában járni nehéz, mesitláb meg a
tarló miatt nem lehet, legjobb ilyenkor a
bocskor. Oly vásárt csináltak a vargák, hogy
nem maradt egy bocskoruk sem; vásár után
danolták is örömlükben, hogy: „bárcsak min-
dig vásár volna“ As aratásról jut
eszembe, hogy bizony a gabonát a mult heti
nagy eső csaknem tönkre tette, mert annyira
megdült, hogy a most már szemesedni kezdő
gabonafajok vajmi nehezen fognak ismét egye-
nesre állni; félnek is a gazdák, hogy az
egész esztendei munka oda less „ugyis ocsó
a gabona, hát ha még kevés less, akkor mi
történik velünk — mondogatják — az adó
meg napról-napra szaporodik, de jesse csak
gyűjön a választás — mert azt mondik, hogy
nemsokára lőss — maj' ojjan küetet válass-
tunk mög, aki mögtőssze, hogy a busa ára
drágább lőss, es pedig csak — ugy óvastam
a sujságba — 48-as balpárt lehet, nem ám
a jobbpart.“ Ilyen a hangulat erre mifelénk,
hanem a néppárt is szerveskedik erősen, eső
ugy látszik — követői is lessnek.

— (Megörült asszony.) Tegnap
este egy rongyos öltözött, esőszállított haju
fiatal asszonyt találtak a szigetikülvárosi
temető alatt. Az ismeretlen asszony először
elfutott az emberek elől s azok nem is
üldözték. Így bejutott a városba, hol utcáról-
utcára kóborolt, míg végre a rendőrorjárat
észrevette és letartóztatta. Kihallgatásakor
megmondta a nevét, hogy W é b e r Annának
hívják és Villányba való; egyéb feleletei és
egész magaviseletéből az tűnt ki, hogy örült.
Ugy is volt, mert a rendőrségi őrszobában
elkezdett dühöngeni s alig birták lecsillapi-
tani. A rendőrkapitányság azonnal sürgőny-
zött Villányba az előljáróságához, a honnan
meg is jött az értesítés, hogy W é b e r Anna
oda való, elmeháborodott, s onnan örököst
meg már két napja. Az előljáróság intéské-
dett is, hogy a szerencsétlen nő hasasszállít-
tassék Villányba, a mi ma meg is történt.

— (Ujabb bajok.) Mint az alispáni
hivatal értesíti a város tanácsát, Nagyhaj-
más és Német-Szék községekben a aszarvas-
marhaállományban a ragadós száj- és körö-
mfájás járványosan fellépett s ezért a jelzett
községek határa, alispáni rendelettel, zár alá
vétetett.

— (Körözött fuvaros.) K r i n g
Ignác, ibafai illetőségű fuvaros, legutóbb
Budapesten tartózkodván, különböző alkal-
makkor összeütközésbe jött a kihágási tör-
vény szakaszaival s ez alapon egész csomó
pénzbírságra s nem fizetés esetén megfelelő
bürtönbüntetésre ítéltetett. Most astán el is

jött az ideje, hogy lefizesse vagy leülje a bírságot, de Kringnek egyik sem tetszett a fogta magát, eltűnt a milleniumi ünnepek saájába merült fővárosból szép csendesen, nagy titokban úgy, hogy mikor keresték, nem találtak sehol. Most astán körözik a megszökött fuvarost, a ki 55 éves, nő, gyermekes; s ha megtalálják, leületik vele a büntetést, a mely elől megszökött.

— **(Legény-bravur.)** A magyarperterdi legényekben gyakran felágaskodik a virtus s ilyenkor astán fényes bravurokat s véres veredéseket visznek véghez. A veredés oka azás kőstül kilencvenkilenc esetben a szerelem, a mi végtére is regényes ugyan, de egyképen rosszul végsődik a hőskre nézve, a kik a csendőrség keszébe s onnan a börtönbe jutnak. Tegnapelőtt éjjel is véres veredést rögtönstött két legény egy korcsmában; az egyiket bevett fejvel vitték haza, a másik pedig még akkor éjjel megugrott a faluból, hogy a csendőrség keszébe ne kerüljön. Még ez ideig nem is fogták el, de mindenesetre a börtön lesz a legujabb legény bravur vége.

— **(Nem mind arany, ami fénylik.)** Subák Vencel napessámos ma korán reggel egy eszt forintot talált a piacon. Szép volt, új volt, fényes volt a talált pénz s a boldog megtaláló abban a hitben, hogy „ki korán kel, aranyat lel“, elment a legközelebbi pálinkásboltba s megivott ott örömben egy üveg pálinkát. Mikor azonban fizetésre került a sor s átadta a vadonatúj fényes eszt forintot, csak elállt szemeszaja, mert a korcsmáros asszal adta vissza, hogy az nem jó, hamis pénz. Ennek révén astán a rendőrség is beleavatkozott a dologba s most folyik a vizsgálat, hogy ha már csakugyan találta a napessámos a hamis eszt forintot, hát ki vesztette el?

— **(Regény az életből.)** Egy megakadályozott öngyilkosság híre érkezik hozzánk Mohácsról. Egy sorstüldözött család gyermeke akarta magát tegnap reggel a Dunába vetni a aki e végzetes szándék végrehajtásában megakadályozta, az a saját édesanyja volt. Egész regény ennek a megakadályozott öngyilkosságnak az elősménye. Az apa kemény, dacos ember volt egész életében. A fiu önféjű, makacs. Az anya? — anya volt. E szóban: édes anya, ki van fejezve minden. Sok vesződsége volt a szülőknak a fiuval, ki nem hajtott a jó szóra. Egy alkalommal — lehetett a fiu 19 éves, az anyja hevesen kifakadt ellene s arcul ütötte. A gyermek bosszút állott az anyján. Berágalmazta az apjánál. Az apa hitt a fiának s elkergette a feleségét a hástól. Astán a fiu aljas társaságba keveredett s egészen elzüllött. Az apa elkéserevedve kitagadta s magányos szive buskomorságával meghuzódott fényes lakása egy sarkában, mint egy pók. Meggyűlölte az embereket. Folytonosan elzüllt feleségére gondolt, mert érezte, hogy ártatlan. De az asszony nem védekezett, csak szótlanul, könytelen szemmel távozott. Öt meg a góg, a büszkeség nem engedte, hogy fölkeresse azt a szegény asszonyt.

Mert szegény volt. Varrásból éldegélt a hugával együtt. S a fiut egy váratlan pillanatban meglepte a jóérzete. Borzasztó szegény fogta el. Először öngyilkos akart lenni. De astán apjára gondolt. Elment hozzá. A gazdag embergyűlölő korbáccsal ütötte ki szobáiból.

Három napja éhezett.

Anyjához nem mert elmenni. Inkább meghal. Hisz anyjának igazán van oka öt kiüzni.

A Dunapartra ment, hogy a vízbe öli magát. Amint ott járt fel s alá, egy kéz ragadja meg karját s egy női hang felsikolt:

— Fiam! megtaláltalak. Mily rég kerestelek! Jójj, jójj velem! Éhes vagy? Apád

kiüzött? Jójj, én szegény vagyok, de majd jobbra fordul minden!

— Te nekem meg nem bocsáthatasz, anyám. Hagyj, én megérdemlem a halált bűnömért.

— Most, hogy fölaltalak, a halálba is veled megyek . . . De jójj velem, majd jóra fordul minden.

S a fiu sirva borult élete megmentője, az anyja nyakába s letett az öngyilkosság borzasztó eszméjéről.

— **(Furcsa per.)** Nem az eperfa . . . akarjuk mondani a díofa miatti madár füttyper ujult most fel a rendőrség előtt, hanem csak egyszerűen valami mosási per. A. és B. két uri ember, egy udvarba lakik. A.-nak a kamarája van B. konyhaajtaja előtt, B.-nek meg a pincéje van A. konyhája mellett. A felesége astán ide jött mosni B.-ék konyhaajtaja elé. A nyári katlanának alacsony kéménye itt füstöl, amitől B. igen „tűszköl“. Ezért azonban világért sem szólt volna B. A.-nak, nehogy a régi barátság összeomoljék; hanem inkább a helyett az ő felesége is megpróbált A.-nak konyhaajtaja mellett mosni. Erre kiszól az A. „Micsoda munka ez: másnak a konyhaajtaja előtt mosni?“ Visszaszól B. „És önöknek a mi konyhaajtónk előtt mosni?“ „Igen, de nekünk ott a kamránk!“ B. „Nekünk meg itt a pincénk!“ A. „De érte-e kérem, hogy nekünk ott áll a faedény és minden!“ B. „Nekünk meg itt áll a faedény és minden!“ A. „Nekünk mosni más helyünk nincs!“ B. „És nekünk sincs!“ A. „Maguknak ott az udvaruk!“ B. „Maguknak meg itt az udvaruk!“ A. „Én ezt nem tűröm!“ B. „Én meg azt nem tűröm!“ B. „Micsoda? . . .“ B. (ő is közelebb) „Micsoda? . . .“ (Csitt-csatt . . .) A. erre felébred, felül az ágyában; kezdi a szeméit dörgölni és így szól: „Milyen kutya álom; pedig csak az én feleségem jár oda mosni; az övé a világért se próbálná meg ezt a disznó, összevesezni való históriát.“

— **(Visszalopta a lovát.)** Hétfőn virradóra történt, hogy Galamb Jakab szentiváni lakos kárára a legelőről egy lovat elloptak. — Midőn a meglöpött a kárt felfedezte, rögtön az az ötlete támadt, mely szerint a tolvajlást más nem követhette el, mint az egy nappal ezelőtt ott átorozott cigányok. Nem habozott tovább Galamb, hanem utána repült a cigányoknak, kiket Sz.-Lőrinc alatt pillantott meg, de nem örült ő annyira a cigányok vizionlátásának, mint mikor a lovát a karaván közelében legelni látta. Fel is fogta rögtön és repült vele haza; és bizony, ha a szárnyai csak egy szikrát nehezebbek lettek volna — nem viszi ő azt haza, mert a Farahó ivadékai utolériék. . . Mivel erősen kergették s ha nem igyekezik bizony áldozatul esik Galamb a barna kányáknak! A cigányok ezt látván, ök is kedvet kaptak a repüléshez és úgy elszálltak féltükben helyükről, hogy a csendőrség bizony máig sem érte utol öket!

— **(Megugrasztott tolvajok.)** Az éjjel úgy három óra tájban Cselki Lajos vitéz-utcai házába a kerítésen keresztül valami jómadár bemászván, az éléskamara ajtaját kezdte feszegetni. A zajra a házigazda azonban felébredvén, kinézett az udvarra, mire a tolvaj rosszat sejtve, örült gyorsasággal vetette magát a nehéz kerítésnek és egy pillanat alatt tul volt azon. Mire Cselki a kaput kinyitván, utána akart futni, már nyoma veszett a megugrasztott tolvajnak, a ki a város alatti réteken szabad utat nyert a mielőbbi menekülésre. A kamrajtó fessítésére használt ráspolyt és kalapácsot ott felejtette a póru jár betörő s most azok korpuz deliktiként a rendőrség asztalára kerülnek. — Egy másik füstbe ment lopási terv áldozatául pedig a ma reggeli piacon Hevér Borbála kofaasszonyt szemelte egy eddig még szinte ismeretlen jómadár s el

akarta emelni a kosarából a pénses tárcáját. Azonban rajtavesztett, s ha nem tűnik el oly gyorsan, mint ahogy eltűnt, a vásárlók között, úgy a rendőrség keszébe került volna. Egyelőre azonban csak nyomossák az ismeretlen jómadarakat.

— **(Csaló könyöradománygyűjtő.)** A kaposvári rendőrség ma megkereste a pécai rendőrséget, hogy kísérjen figyelemmel egy csaló könyöradománygyűjtőt, a ki hamisított engedélyvel többektől adományokat csalt ki s astán megszökvén, úgy látezik, Péca felé vette az utját. A csaló könyöradománygyűjtő leégett felvidéki tót falvak lakosai felségélyezésére, tulajdonkép pedig a saját sebe megtöltésére kéreget s mint ilyen különbsző álnevek alatt utazik, a mi arra enged következtetni, hogy több hamisított engedély van birtokában. Rendőrségünk megtette az előkészületeket a csaló megfelelő fogadtatására.

— **(A rendőrség pártfogoltjai.)** Kivételesen e hirben nem elfogott tolvajokról és bekasszított részeg csavargókról lesz szó, hanem egy gasdátlan kutyáról, meg egy talált üszőborjuról. Az első a budai vámnál, a másikat a pálya-utcában találták gasdátlanul kóborolva s egyelőre a rendőrség vette öket pártfogásába, míg tulajdonosuk jelentkezni fog értük. Az üsző bizonyára nem marad a rendőrség nyakán, de a kutyát meglehet, hogy a gyepmesternek kell odaajándékozni.

— **(A gyógykovács szerelme.)** Besorosták katonának, a császár hussárjának . . . Szerelmes lett asután és mig egyre patkolta és gyógyította a szebbnél-szebb katonalovakat, addig ő végzetlenül szenvedett s akkorákat sóhajtott, mint egy cselédkenyér. De mindezek még nem arra való szeresámok, amivel egy legjobb patkoló és lovakat gyógyító gyógykovács is ki tudná szívét a szerelemből gyógyítani, hanem csak arra való, hogy az ember napról-napra tengeve vele életét s arra, hogy meg ne ölje az unalom, meg a szerelem. Nem is ölte astán meg e szerelmes és szorgalmas, tudományos gyógykovács hussárlegényt se a szerelem, se az unalom. Sőt annál jobban égette a szívét az a gondolat, hogy az ember még el se sorvad, ha akármilyen keményen patkol is és akármilyen kegyetlenül szerelmes is. Letette tehát a patkoló és gyógyító szeresámot, asután elbucszott a patkoló karfától és gyógyító karbolos üvegektől, astán vett magához egy adag morfiumot s asszal meg akarta magát mérgezni. Szerencsére, a morfium igen kis adag volt s más baja sem történt tőle a szerelmes gyógykovácsnak, minthogy átaludta Péter-Pál ünnepét.

— **(Megismételt érettségi vizsga.)** A turóc-szent-mártoni állami kereskedelmi iskolában a tanároknak nagyon feltűnt, hogy bár több gyenge tanuló volt az osztályban, az érettségimégis mindannyi kitudően felelt a hozzá intézett kérdésekre. A miniszteri kiküldöttnek is nagyon tetszettek a feleletek úgy hogy a vizsga megismétlését kérte. A tanári kar ezen kérelemnek helyt adott, mert nyomára jött a manipulációnak, mely szerint az egyik maturáns, ki a tanáránál lakott, alkalmas pillanatban elcsente az íróasztal fiókjából a tanulókhöz intézendő kérdések jegyzékét s ezt közölte társaival. Így astán könnyű volt jól felelni és ha aludt volna az ördög, nem kellene július 3-án újra drukkolni.

— **(Mi az eredmény?)** A helybeli egyik intézet irásbeli érettségi vizsgáján történt, hogy a deliquensek a feladott számtani példát nagyon nehéznek tartották és bár ivszámra irtak számokat, a kívánt eredményre nem jutottak. Nem törte ám a fejét K Feri, tudta, ha meglesz a példa társainál, majd megkapja ő is és nyugodtan rajzolgatott gigerliket számok helyett. Mikor

astán dél felé megtudta, hogy hiába, a példát egyik sem tudta megfejtetni. elkészülve a szigorított érettségire, behajtotta a gigerlikkel telerajszolt papirost, átadta a tanárnak és nyugodtan ment hazafelé. A kis papok a „cibilekkel“ nem álltak jó lábon, mégis gondolták, az igaz keresztény megsegíti a nyomorban szülőket és rohan vagy kettő mindjárt Feri után, összetett kezekkel kéri, mondaná meg, mi az eredmény? Feri végig nézi őket és aztán nem kis büszkeséggel vágja oda nekik: „Harminc gigerli!“

— **(Kedélyes rab.)** Hires legény állt ma a rendőrbiztos előtt. Nincs olyan hét, hogy fel ne öntene a garatra s ilyen állapotban csetepatét ne csinálna valamelyik korcsmában. Így tett ma is s mikor a rendőrök bevitték, szépen le is csukatta a rendőr főkapitány. Egyszer astán megkopogtatja a börtönablakot a lecsukott legény s leszól egy az udvaron álló rendőrnek:

— Hé, Bernát bácsi, mondja meg a főkapitány urnak, hogy tisztelem: nem jól érti a mesterséget.

— Már miért? Kiált rá a rendnek éber öre.

— Hát csak azért, hogy nem egy, hanem három napra kellett volna lecsukatni engem. Legalább jól kialudhatnám magamat!

— **(Neki készülve.)** Az anyakönyvvezetőhöz igyekezett a minap egy pár, hogy kibírdessék őket. A férfi, míg az emelet garádjait járta, szerelmesen simult az asszonyhoz, a ki pedig már nem vala fiatal. Eljutván az ígért földjéig, a hivatalszoba

ajtáját ünnepélyes komolysággal kopogtatta meg a férfi és csendesen bevitöröléstak mindketten

A férfi szólt:

— Régi szerelmes párommal akarok egybekelni, kérem, sziveskedjék beírni a protokolumba.

Az anyakönyvvezető erre azt mondta:

— Hja, az nem megy olyan könnyen. Okmányok kellene a kihirdetéshez, a melyek igazolják a kihirdetendők eseményazonosságát. Beszeresték a szükséges okmányokat.

A férfi felelt:

— Azokat nem szerestük be, kérem, de hát már tiz esztendő óta élünk együtt gilice módra, jól ismerjük egymást.

Az anyakönyvvezető szólt:

— Pedig azokat be kell szeresni, mert máskülönbben nem érnek célt.

A férfi erre megfordult, maga után vonta az asszonyt s csendesen lekullogtak a két méter magasságból. Mikor az utolsó garádjához értek, azt kérdezte a férfi az asszonytól, kivel már tiz esztendő óta gilice módra él:

— Mi is a te neved, édes róssasszám?

— **(A kórházi számlák históriája.)** Bokor Borisból, a mint a kötélre lépett, Dupin-Nanciette lett. Egy harmadrendű cirkuszban Nanciette Borcsa leesett a kötélről, kifecamította lábát, bevitték a kórházba s onnan pár hét múlva egészségesen kipolkozott, természetesen — kórházi számláinak fizetetlenül hátrahagyása mellett,

Es körülbelül öt év előtt történt. Azon-
tul következőképen mondja el a Nanciette kisasszony kórházi számláinak históriáját dombóvári levelezőnk:

Nanciette Borcsa kisasszony alakja tel-
jesen eltűnt az ismeretlenség homályában,
de az az akta, melyen kiigénylítettlen kór-
házi számlája van megőrizve, nemcsak hogy
nem tűnt el, hanem immár több kilóra esapo-
rodva hétről-hétre viszatér a hivatalba.

A több kötetre vastagodott aktacso-
magban legalább négyesszáz község tiltakosik
az ellen, mintha az ő határain belül született
volna a kérdéses Dupin Nanciette, igasi
nevén Bokor Borcsa „kötélen táncoló leányzó“.

Tevél község például assal érvel, hogy
az ő falujokban még soha sem volt semmi
cirkusz, sem komédia, ennélfogva a kisass-
zonyt nem ismerheti el saját leányának.

Gyöngy elismeri ugyan, hogy néha-
napján megfordul náluk komédia, de azok
a komédiák csak panorámák, vagy medvéket
és majmokat mutogatnak, kisasszonyt nem.

A hatóság megunt a sok irka firkát.
Főként a belügyminisiteriumhoz, hogy mi
történjék a Nanciette kifiszetetlen kórházi
számlájával? A belügyminisiter elrendelte,
hogy a „kérdéses kisasszony születésének
helyére névsé ismét kihallgatandó.“ A ható-
ság elrendeli a „kérdéses kisasszony“ orszá-
gos körözését.

Most, esztendőket elteltével, valamelyik
esemfűles rendőr megtudta, hogy Nanciette
a dombóvári nagyvásáron egy ponyvasátorban
kassálja a babérokat

Azonnal a kapitány elé citálják.

— Ugyan kérem, nem mondaná meg,
hol született? — kezdé a kapitány.

A leány elcsudálkozott:

— Ilyet kérdesni?!

— Okvetlenül tudnunk kell illetőségi
helyét, mert a kórházi számlát valakinek ki
kell fizetni. Azért ezennel ismét felezsólítom,
mondja meg, hol született?

— De miért mégis a kétségbeesés, asszonyom? Nyugodjék meg a megváltozhatatlanon.

— Nem is zugolódom én az örök hatalom ellen; de ha eszembe jut, hogy most már elhagyatva, árván állok a földön, hogy nincs, kire titkaimat bízom, óh akkor higgye el, nem bírok erőt venni fájdalomom.

— Elhagyatva? Megbocsát asszonyom, ha figyelmeztetem újólaj, hogy vigyázzon egészségére, ne induljon fel annyira. Hát nem vagyok-e én oldala melletti, ki férjének barátja voltam, ki kegyednek is barátja vagyok. De nem, nemcsak baráti érzelmek csatolnak engem hozzád; szeretlek is, szeretlek azon pillanattól kezdve, melyben először megláttalak s ezért nem hagylak el soha, megvédlek keblemen, fedezve karjaimmal, minden véstől. S jutalmul nem kérek mást, mint szivedet. Óh, kérlek itt, férjed sírjánál, felelj, mint azived sugálja.

A kedves meglepetés nem engedett szókat jutni az özvegy ajakára s csak midőn a férfi, kezét meg-
ragadva, magához közelebb vonta, akkor felelt halkán, reszketegen.

— Ne kívánjon kegyelmed tőlem most feleletet. Keblemben öröm és fájdalom vívódnak; aligha tudnék kielégítőleg válaszolni. Köszönöm részvétét s kérem, engedjen időt, míg határozhatok; különben bizom önben, mert Gaston Pierre marquis mindenkor nemes ember volt.

És az özvegy gyorsan felemelkedett térdeiről s kezét nyujtva a marquisnak, gyorsan elhagyá a kápolnát. Nem látta, mily tekintettel kíséri az egyik szobor

való félelemnek. Ők a hordószekeket vivő szolgálk-
együtt sietve térnek egy mellékutra a ház felé, az első
jövemény pedig a fősvényre fordul, s nem-okára fel-
találja a lugasban méllázó Bercsényinét.

— Kegyelmed az, marquis? kiált meglepetve reá
a nő, midőn a lugas bejáratánál megállva, mohó vágy-
gyal merült el szemléletében az ábrándozónak.

— Én vagyok, asszonyom, felel kérdésére a jöve-
vény, ki senki más, mint Gaston Pierre marquis.

— Már beveződött talán a vadászat?

— Igen. Egyébiránt is ma a legkedvetlenebb
napok egyikét éltük át; a fejedelmen komor, buslakodó
természete ma ismét erőt vett, köszvénye is erősebben
támadta meg, mint egyébkor. S maga Bercsényi is oly
annyira elgyengült, hogy nem jöhetett gyalog haza, ugy
hozták a szolgálk hordószekeken.

— Ah, Istenem, hiába óvtam mindig; hiába kér-
tem ma is, hogy ne erőltesse meg magát, hiszen ugy
is oly gyenge az egészsége. Itthon van tehát? Megyek,
szaladok, hogy üdvözöljem, hogy karjaim között nyu-
godjék meg.

És az ifju nő elvetve virágait, melyek érintetlenül
heverték ölében, izgatottan ugrott fel, s kezével háritva
el a lugos bejáratából a marquist, a ház felé sietett.
Az sovárogra tekintett utána, s majd lassan követé.

— Mily kedves teremtés; valóban kár érte . . .
De nem, az a bűvös asszony mégis többet ér nála;
az ő ölelése boldogít, ezé megejt, s magával ragad üdvbe,
kárhozatba. Nem tudom, mi célja van vele; mindegy,
bírásaért a poklot is megjáróm, s ha kell, elcsábítom e
kis özikét is, ki minden hűség nélkül legyen mondva,

— De hiszen kérem, az olyan régen volt. Aztán nem is emlékszem, talán itt születtem, talán az ország másik végében... Eh, hát beláthatja kapitány ur, hogy én az egésztől nem tehetek, de ígérem, hogy én ovatosabb leszek, mint az édes anyám volt...

— Hogyan?

Nanciette leütötte szemeit s elpirult.

— Ugy értem, ha lesz gyermekem és felnő, én majd meg fogom mondani, hogy melyik várossal fizettesse meg kórházi számláit.

Iskolai értesítők.

I.

A zirc-ciszterci rend pécsi róm. kath. főgimnáziumának értesítője. Tekintettel az intézet kebelében lefolyt ezredévi ünnepségekre, a szokásos értekezés helyett ezeknek az ünnepségeknek méltó megörökítése foglalta el a vezérhelyet az értesítőben. Várady Antal ódai szárnyalású és az ünnepélyen előadott költeménye után Incédy Dénes főgimnáziumi igazgatónak ünnepi beszéde foglal helyet egész szövegében, mely szépségénél fogva nagyon is pótolja a sablonos értekezést. Annak idejében részletesen foglalkoztunk a műremek számba menő szónoki beszéddel, most tehát egyszerűen csak főlemlítjük. A tanári kar 16 főből állott, kikhez 5 hitoktató sorakozik. A tananyag fősorolása után a könyv- és szertárak az évi gyarapodása van föltüntetve szakmák szerint, a mi után az iskolai egyesületeknek az évi működésének leírása következik. Az ifjúsági önképzőkör Zala Mihály tanár elnökle

alatt a legszebb virágzásban volt és rendeltetésének fényesen megfelelt, a mennyiben az év folyamán kitűzött 26 pályadíjat mind ki lehetett adni. Az ifjúsági segélyező-egylet 4726 frt 91 kr. vagyona fölött rendelkezik és a tanév alatt segélyesésekre 442 frtot fordított. Ösztöndíjat 81 tanuló élvezett. Jutalomban 32-en részesültek. Összesen 408 növendéke volt az intézetnek és azonkívül 8 magántanuló. Az elért eredmény teljesen kielégítő, a mennyiben két tantárgyból 12-en, több tantárgyból 14-en buktak meg. Minden tantárgyból jeles osztályzatot nyertek: Kulhanek Valdemár, Luts Miklós, Mess József I. oszt.; Gritsmann László, Kirc József II. oszt.; Antóni Miklós, Baltha Béla, Elm Ferenc, Frank Richárd III. oszt.; Nürnbergger Géza IV. oszt.; Beck Alajos, Dragonescu Titusz, Fischer Ferenc, Hanuy Odön V. oszt.; Fájth Jenő, Fránits István, Kirsteier Ernő, Muraközy László VI. oszt.; Buday Dezső, Kaufmann Endre, Márton Sándor, Nyaka Lajos VII. oszt.; Jung Ádám, Körmeny Alajos, Makay István VIII. oszt. tanulók. A tanulók közül Pécs városi illetőségű 198, megyebeli 81 volt; vallást tekintve a 408 nyilvános tanuló közül 347 volt r. kath. Az értesítő végén tájékoztató foglal helyet a jövő tanévre való tudnivalókat illetőleg, a mihez igen helyesen, a jövő évben használandó tankönyvek jegyzéke van függesztve.

Törvényszék.

§ Ártatlan bűnös. Sikkasztás büntetéssel terhelve állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt Leidecker Ádám, püspöklaki

lakosnő. Az volt a vád ellene, hogy elűztesztotta a bíróság lefoglalt ingóságokat a hástól, s mikor árverésre került a sor, nem talált sehol semmi ingót az árvereltető hiteleső. És ez igaz is volt. Leidecker Ádám ellen 290 frt s járuléka erejéig végrehajtást vezetett egy hitelesője s bíróság lefoglaltatott a háznál mindent, a mit csak talált: jószágot és butort egyformán. A végrehajtást szenvedett asszonyra csapás-csapás után jött ekkor; a férje egy nagyobb szállítás alkalmával leesett a kocsiról és lábát törte s négy kis gyermek sirt kenyerért, a beteg férj mellett, az anya előtt. Közelgett a nyomor és az éhség a szerencsétlen családra s az asszonynak mit volt mit tennie, végre is ahhoz folyamodott, a mi kősnél volt. Kősnél volt pedig a háznál levő ingóság és a lefoglalt sertések, a melyeket eladott, illetve levágatott s az így nyert pénzből vagy élelmiszerekből tartotta fenn családját, beteg férjét és kis gyermekeit. Ez volt az oka aztán, hogy a lefoglalt ingóságok eltűntek s mikor az árverés ideje elérkezett, nem volt mit árverezni. A sikkasztó asszonyt a kir. törvényszék — a sok enyhítő körülmény tekintetbe vételével — csak hét napi fogházra ítélte, a mely ítéletben az asszony is megnyugodván, az jogerőssé átvált.

§ A férjgyilkos asszony. Marocsa Józsefné Merc Franciska bűnperében, kit a pécsi kir. törvényszék a férjén elkövetett emberölés bűntetteért nyolc évi fegyházra ítélte, felebbezés folytán ma hozta meg ítéletét a pécsi kir. ítélőtábla. A kir. ítélőtábla csaknem megduplázta a törvényszék ítéletét, a mennyiben a nyolc évi fegyházra tizenöt évi fegyházra emelte fel.

valóban vonzódik hozzám. Miut elpirult, midőn észrevett. Csak végeznék már be hamarosan Bercsényi uram nyavalygó életét, hadd lenne enyém a tér vágyaim elérésére.

Azalatt Zsuzsi csaknem lélekeszakadva ért a házba, s nem halgatva a szolgákra, kik már elébe jöttek megnyugtására, belépett a szobába, hova férjét vitték a hordószekén. Ott feküdt az agg férfi, szép szabályos arcvonásain mély kimerültséggel, behunyt szemekkel, mozdulatlanul a fehér párnákon. Nője hozzálépett halak, csendesesen s megérinté bársony ujjjaival lassan emelkedő mellén összekulcsolt kezeit. A beteg felnyitá szemeit.

— Te vagy, Susanna? Jó, hogy eljöttél; óh, érsem, hogy nem sokáig élek még. De ne félj, te nem maradsz magadra; veled lesz lelkem mindenkor, hogy amit rád bízok, teljesithesd. Tudod, hogy egyetlen gyermekem a frankoknál katonáskodik; őrisd meg számára az atyai hagyományt, s igyekezzél őt Lengyelhonba hívni, hol családot alapíthat, s nevünket ismét fényessé teheti. Értettél? Ugy áldjon Istened, ha ezt teljesíted...

Kimerülve hanyatlott az agg párnáira, s csak a fiatal nő zokogása volt szavaira a felelet. Ez ünnepélyesen megható percben lépett be a szobába a ház barátja a fiatal marquis, s ajkain kárörvendő mosoly tünt fel.

— Ó enyém, talán pár nap múlva! gondolta magában, de azért hangja meghatott volt, midőn a beteg állapota felől kérdezősködött.

Sorsunk vak asszony, ki csak a hang után itél,

s annak dobja igen gyakran a koszorút, ki lábbal tapossa meg. Gaston Pierre marquis sem csalta meg reménye: Bercsényi Miklós gróf néhány nap múlva meghalt. A kies ősz egyszerre rideg télre vált s a rózsabokor virágai lebullottak, hogy koszorúul szolgáljanak a ravatalra. És ezt a koszorút egy ifju nő öntözte könyeivel, egy nő, ki még tegnap boldog megelégedettségben élt s ma már elhagyatva áll, magányosan az élet zűrzavara közt; kinek tiszta szive még nem ismeri a veszélyeket, melyekbe könnyen belesodródhatik s csak a csalfa látszat után megy.

Megtörtént a temetés. A hatalmas Bercsényi gróftól annak idején Bécs megremegett, ki ezeknek parancsolt szavával s kinek keblét önzetlen hazaszeretet hevíté, egy kis kápolna fogadta keblébe hozzátartozóinak könyei között.

A fülkét, melyben örök álmát aludja, már befalasták s még egy keresztvonást téve föléje, a munkások is eltávoztak, csak maga a most már ifju özvegy maradt a sirlak előtt térdeire borulva. Imádkozott s nem vette észre a férfit, ki lassan mellé lépett egy oszlop mellől s imára kulcsolt kezeit megérinté.

— Ászonyom, ne epossze magát; csókolja meg az emlékkövet és jöjjön, hiszen gyenge egészségének nagyon árt e vigasztalhatatlan bánkódás.

A nő lassan felemeli fejét s mint egy könyező angyal oly tekintetet vet a melléte álló férfira.

— Óh, marquis, köszönöm nemes szive részvételét. Ah, engedje, hogy kisírom magam, mert különben nem tudom elviselni fájdalmamat, ha nincs senki, ki megozaza azt velünk, legjobb vigasztalók a könyvek.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb kimutatások szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene fellépett 2 községben 2 udvarban; ragadós száj- és körömfájás 34 községben 573 udvarban; hólyagos kiütés 3 községben 11 udvarban; rühkor 4 községben 65 udvarban; sertés orbánc 5 községben 89 udvarban. Végül a sertés-vész 78 község sertésállományában pusztított. Somogyvármegyében konstatáltatott veszettség 7 községben 7 udvarban, sertésvész pedig 58 község sertésállományában van elterjedve, Tolnavármegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, száj és körömfájás 4 községben 53 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 23 udvarban, sertés orbánc 9 községben 37 udvarban, végül sertésvész 40 község sertésállományában konstatáltatott.

□ **Az új szőlőbetegség,** Jókai Mór a szőlőmolyról kibocsájtott vészkiáltása mélyen megdöbbentette a szőlőgazdákat, akik épp az időre várják hosszú idő után ismét az első bortermést. A szőlőmoly felléptéről, mint értesülünk, az állami rovarügyi állomás és a földművelésügyi minisztérium illetékes szakosztályához ezideig sem hivatalos, sem magánértesítés nem érkezett. A minisztérium azonban szakközvetít mégis azonnal kiküldötte Kecskemétre és Halasra, hogy személyes meggyőződést szerezzen a dolog mibenlétéről, amint ma a „Köztelek”-nek táviratilag jelentik, Kecskemétre vonatkozólag a hír teljesen valótlan. Jókai svábhegyi szőlőjében tényleg nagy mennyiségben van szőlőmoly. Mindenesetre a mostani száraz időjárás nagyban elősegíti a szőlőmoly fejlődését és szaporodását, azért nem árt, ha szőlőgazdák részen lesznek és irtásukra megteszik azt, amit a korszerű svábhegyi szőlőgazda nekik előírt.

TÁVIRATOK.

— **Horvátok a kiállításon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Holnap reggel Verőcegyéből 1300 horvát földműves érkezik a kiállítás megtekintésére.

— **Frigyes főherceg ígérete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Frigyes főherceg megígérte, hogy szeptember folyamán meglátogatja a kiállítást, a mikor ugyanis a német császár elébe utazik.

— **Gazdák kongresszusa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A gazda- és erdőtiszték kongresszusa szeptember 24-én lesz a fővárosban.

— **A kiknek bottal üthetik a nyomukat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti operett-fogházból megszökött két hirhedt betörő, még nem került kézre; bár ha az egész rendőrség mozgósítva van és a távirat elvitte a szökés híreit mindenhová.

Szerkesztői üzenet.

Német Károly Mohács. Eljegyzési híreket csakis előttünk ismert egyénektől fogadunk el, vagy pedig ha nyomtatott eljegyzési kártyát kapunk. Igen természetesen, az ön közleményét fölrre kellett tennünk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

8553. sz.
 tkv. 1896.

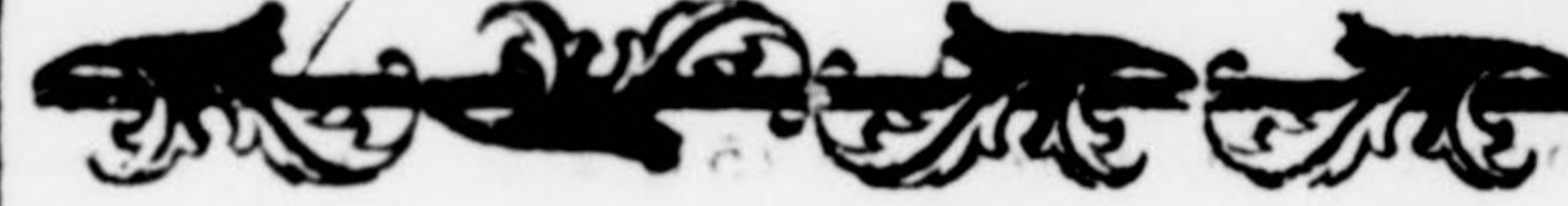
Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dallos Mihály h.-hetényi lakos végrehajthatónak, Bocz Erzsébet és Bocz András h.-hetényi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 25 frt és 65 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírósa területén levő, Hosszu-Hetény község határában fekvő, a hosszu-hetényi 478. sz. betétben felvett + 611/3/b. hsz. 167. sz. házra 320 frt becsárban, mint kiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi július hó 14 napján d. e. 10 órakor Hosszu-Hetény községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladatni fog.

Árveresni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 32 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cs. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átadogatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi április hó 23-án.

Lukrits István
 kir. törvényszéki bíró.

Urak figyelmébe!

Mióta a Zentler-féle kész ruhaüzlet Pécsen, király-utca 1-és szám, Bazárépület megnyilt, főleg ruhát megrendelés útján készített.

A Zentler-féle férfi- és gyermekruha-raktárban rendkívül nagy választékban kapható legújabb divat szerint készült mindennemű

nyári öltözetek,
mindenfélé

sport-ruhák, porköponyegek,
gyermekruhák, cosztümek stb.

Különös nagy raktár kiváló jó minőségű vízhatlan esőköponyegekben.

ZENTLER-féle

cs. és kis. szab. udvari férfi és gyermekruha gyári raktár

Pécsen, Király utca 1. sz., Bazárépület.

Az árak bámulatos olcsósága felől csak úgy szerezhet bárki is fogalmat, ha a Zentler-féle ruharaktárt személyesen meglátogatja.

Jelzálogkölcönöket

földbirtokra 3 $\frac{1}{2}$ %, házakra 4 $\frac{1}{2}$ % másnemű ingatlanokra 5% mellett legmagasabb összegekben ajánlunk. E kölcsönök konvertálásoknál belyeg és illetékmentességet élveznek. Erdőkihasználások, birtok-parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

„Magyar LLOYD”

közgazdasági vállalat.

Budapest, Király-utca 70.

200 000 kg. budapesti raktáron.

POLDIKOHÓ

TÉGELY ACZÉL-GYÁR.

Ajánlja: keménység, szívósság és minőség egyenletessége dolgában a legjobb stajer- és angol gyártmányokat felülmúló

TÉGELY ACZÉLJÁT

(szerszámaczel) mindennemű szerszámok és műszerekre.

Különlegességek: Legkeményebb esztergakések, marókorongok, magnecek, dróthuzó vasak. Kész vasuti-, hord- és tekeresrugók. Kovácsolt gépalkatrészek bármely nagyságban. Mindennemű keresked. aczélok. Kőfaróaczélok.

Központi iroda; BÉCS, I., Krugerstrasse 18.

Fiók-iroda: Lipcse, Sheffield, Milano, Prága, Zürich és Moszkva.

Iroda és dúsan felszerelt raktár: BUDAPEST, VI, Teréz-körút 12. szám.

Május 1-től fogva: GYÁR-UTCZA 20. sz.

200 000 kg. budapesti raktáron.

934. szám.
1896.**Árverési hirdetemény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1896. évi 226. számú végzése következtében Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt, Putzer Antal javára, özv. Nemes Mihályné és Nemes Pál ellen 463 frt a jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 321 frt 40 kr-ra becsült fehéreneműek, női ruhák, fegyver stb.ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 16161. 1896. számú végzése folytán 463 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi december hó 4. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 62 frtban bíróság már megállapított költségek erejéig Lotthardon, 63. sz. a. bíró lakásán leendő eszközésére 1896. évi július hó 7. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékorók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi június hó 19. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

1020.
1896.**Árverési hirdetemény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1896. évi 11942. sz. végzése következtében Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt, Rupprecht testvérek javára, Csónka István ellen 119 frt 49 kr. a jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 339 frtra becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 18335 1896. számú végzése folytán 119 frt 49 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 30. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 48 frt 56 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécssett Indó háza utca 27. sz. a. leendő eszközésére 1896. évi július hó 10. napjának délutáni 1/2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékorók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi június hó 27. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

Faj-tojások

eredeti Brahma-tyukoktól darabonként 15 kr; Hollandi tyuk, egész fekete, nagy fehér bóbítával, egy tojás 25 kr; Houdans darabja 25 kr; valódi stíriai faj tojás, darabja 10 kr; ezüstös tollu páduai fajtojás darabja 30 kr; Langshans darabja 30 kr; pulyka tojás darabja 30 kr; az ezüstös tollazatu Vyan-dottos fajból darabja 30 kr; olaszországi faj 30 kr; törpe tyuk tojás darabja 30 kr; Kochinkina darabja 25 kr; erdélyi kopasznyaku darabja 20 kr; Dorkings faj darabja 25 kr; Yokohama faj darabja 50 kr; emdeni óriási lud tojás darabja 1 frt; Peking kacsa tojás darabja 20 kr; stíriai óriási kacsa tojás darabja 20 kr.

Pauly Miksa
Köflach (Stájerország.)

**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves háziázer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölőeként alkalmaztatik kőszvénynél, eszénál, tagazaggtásnál és meghűlésekénél és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos ázer, hanem igazi népszerű háziázer, melynek egy háztartásban sem kelleme hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; **Forrást: Török József gyógyszerésznél Budapesten.**

• Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csema. és kir. udvari szállítók, Radeletadt (Thüringia).

**Tarcsa gyógyfürdő
VASMEGYÉBEN.**

Glaubersó-tartalmu szénsavdus vasforrások.

A legújabb módszerek szerint berendezett pezsgő és ásványviz, valamint vasláp-fürdők. Kellemes, hűvös égélj; a kényelem minden igényeinek megfelelő olcsó lakások; a mult évben épült új „Gyógyudvar” 60 szobával ez évben megnyílik, villamvilágítás, 2 jó vendéglő, gyógyszer-tár, naponta kétszer zene; szép kirándulások. A női szervek bántalmái, sápkór, vérszegénység, továbbá a légzési és emésztési szervek bajai ellen kiváló orvosi tekintélyek ajánlják.

Megnyitattott május 24-én.

A megnyitástól junius 15-ig és augusztus 15-től szeptember 25-ig tetemesen olcsóbb árak. Felvilágosítással szolgál és kívánatra prospektust küld a fürdő-igazgatóság. Allandó fürdőorvos Dr. Rhorer Aladár t. m. főorvos. Tarcsai Károly-forrás különösen mint óvszer járvány esetén ivóvízül ajánlható. Főraktár Budapesten Takáts Lajosnál, Kossuth Lajos-utca. Megrendelések oly városokból, hol külön raktár nem létezik, a fürdőigazgatósághoz Tarcsára intézendők. Posta- és távirde-állomás helyben. Vasúti állomás Felső-Eőr, a Szombathely—Pinkafői vonalon. honnan a 30 percnyre (5-6 klm.) fekvő fürdőbe a közlekedést kényelmes bér- és társaskocsik (omnibusok) tartják fenn; egy négytűléeses bérkocsi ára 2 frt 25 kr., társaskocsin egy hely 40 kr.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt védelemes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközi. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalom-ban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tődőhajokham**, különösen **tüdővérzé-
seknel** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeiteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbésdorfban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

ca. és k. és szerb
k. udv. ásványviz-
szállítónál,
Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.